

04

EU-MIDIS

Šetření o menšinách a diskriminaci
v Evropské unii

Čeština

2010

Zpráva Zaměřeno na údaje **Policejní kontroly a menšiny**

Agentura Evropské unie pro základní práva (FRA)

EU-MIDIS

ŠETŘENÍ O MENŠINÁCH A DISKRIMINACI V EVROPSKÉ UNII

CO JE EU-MIDIS?

EU-MIDIS je zkratkou pro „Šetření o menšinách a diskriminaci v Evropské unii“ (z anglického názvu „European Union Minorities and Discrimination Survey“).

Jedná se o první šetření v celé EU, v jehož rámci jsou dotazováni přistěhovalci a příslušníci etnických menšin ohledně svých zkušeností s diskriminací a viktimizací v každodenním životě.

Vzhledem k tomu, že mnoho případů diskriminace a viktimizace zůstává nenahlášeno a shromažďování aktuálních údajů o diskriminaci a viktimizaci menšin je v mnoha členských státech omezené, EU-MIDIS poskytuje nejkomplexnější aktuální svědectví o míře diskriminace a viktimizace menšin v EU.

Celkově bylo v průběhu roku 2008 šetřeno ve všech 27 členských státech EU celkem 23 500 přistěhovalců a příslušníků etnických menšin prostřednictvím osobního dotazování s využitím dotazníku.

V 10 členských státech bylo dotazováno dalších 5 000 osob z většinového obyvatelstva žijících ve stejných oblastech jako menšiny, aby bylo možné porovnat výsledky týkající se některých klíčových otázek.

Každé dotazování trvalo 20 až 60 minut, přičemž respondentům byla během něj položena řada podrobných otázek.

Čtvrtá z řady zpráv Zaměřeno na údaje

Tato zpráva se zaměřuje na zkušenosti respondentů týkající se policejních kontrol včetně míry důvěry v policii. Je čtvrtou v řadě zpráv ze šetření EU-MIDIS nazvaných Zaměřeno na údaje, které se soustředí na konkrétní výsledky šetření.

Zprávy šetření EU-MIDIS s názvem Zaměřeno na údaje poskytují pouze úvodní „přehled“ konkrétních výsledků šetření a jejich účelem je seznámit čtenáře s některými stěžejními zjištěními.

Komplexní zpráva o hlavních výsledcích šetření EU-MIDIS byla vydána v prosinci 2009 a měla by sloužit jako zdroj doplňujících informací o výběru vzorků, o místech provádění rozhovorů v každém členském státě a rovněž o podrobných zjištěních v jednotlivých oblastech zahrnutých do šetření.

Všechny zprávy ze šetření jsou k dispozici na webových stránkách agentury (<http://fra.europa.eu/eu-midis>):

- Zaměřeno na údaje č. 1: Romové
- Zaměřeno na údaje č. 2: *Muslims* (Muslimové)
- Zaměřeno na údaje č. 3: *Rights Awareness and Equality Bodies* (Povědomí o právech a orgány pro rovné zacházení)
- EU-MIDIS: *Main Results Report* (zpráva o hlavních výsledcích)
- Stručně o EU-MIDIS – úvod k šetření
- *Full technical report* (Úplná technická zpráva)
- *Survey questionnaire* (Dotazník šetření)

V případě otázek týkajících se tohoto překladu si prosím prostudujte anglickou verzi, která je původní a oficiální verzí tohoto dokumentu.

ZPRÁVA ZAMĚŘENO NA ÚDAJE Č. 4: HLAVNÍ ZJIŠTĚNÍ O POLICEJNÍCH KONTROLÁCH A MENŠINÁCH

- V šesti z deseti členských států, kde bylo šetřeno menšinové i většinové obyvatelstvo žijící ve stejných čtvrtích, byli respondenti z menšinové populace v posledních 12 měsících policií zastavováni častěji.
- Pokud zkoumáme četnost policejních kontrol, které zažili respondenti z menšinové a většinové populace v deseti členských státech, byli ti, kdo v období 12 měsíců zažili nejméně tři policejní kontroly, výhradně příslušníky menšin.
- Na některé menšinové skupiny se policejní kontroly zaměřují zvláště výrazně – například romští respondenti v Řecku zažili v průměru téměř šest policejních kontrol za dobu 12 měsíců.
- V deseti členských státech, v nichž lze provést srovnání mezi respondenty z menšinové a většinové populace, existovala u respondentů příslušejících k menšině vyšší pravděpodobnost, že budou policií zastaveni v hromadné dopravě nebo na ulici. Například v Maďarsku bylo oproti 10 % respondentů příslušejících k většinové populaci kontrolováno v hromadné dopravě nebo na ulici 83 % romských respondentů a ve Španělsku bylo v hromadné dopravě nebo na ulici kontrolováno 81 % Severoafričanů oproti 30 % respondentů z většinové populace.
- V deseti členských státech, v nichž lze provést srovnání mezi respondenty příslušejícími k menšině a většině, existovala u respondentů z menšinové populace obecně vyšší pravděpodobnost, že budou při policejní kontrole požádáni o doklady totožnosti, než u respondentů z většinové populace. Například v Itálii bylo o doklady totožnosti požádáno 90 % zastavených Severoafričanů oproti 48 % respondentů z většinové populace a v Řecku bylo o doklady totožnosti požádáno 88 % Romů a 48 % respondentů z většinové populace.
- V deseti členských státech, v nichž lze provést srovnání mezi respondenty příslušejícími k menšině a většině, se s nimi policie jednala během kontroly zdvořile, zatímco větší počet respondentů z menšinové populace uvedl, že se k nim policie chovala nezdvořile.
- Menšinové skupiny, které mají pocit, že je policie zastavila na základě jejich etnického nebo přistěhovaleckého původu, mají v policii menší důvěru než menšiny, které byly zastaveny a domnívají se, že se tak stalo bez ohledu na jejich menšinový původ.
- Více než každý pátý ze všech respondentů z níže uvedených skupin se domníval, že byl v posledních 12 měsících policií zastaven z důvodu svého přistěhovaleckého nebo etnického původu: Romové v Řecku (39 %), Severoafričané ve Španělsku (31 %), Romové v Maďarsku (24 %), subsaharští Afričané ve Francii (24 %) a Severoafričané v Itálii (21 %).
- Každá druhá oběť útoku, vyhrožování nebo závažného obtěžování, která příslušela k menšinové populaci, uvedla, že tyto incidenty policii neohlásila, protože nevěřila, že by s tím policie mohla cokoli udělat.
- 13 % menšinových obětí útoku, vyhrožování nebo závažného obtěžování uvedlo, že tyto incidenty policii neohlásily, protože nemají k policii kladný vztah nebo z ní mají strach a/nebo měly s policií předchozí špatnou zkušenost.

ŠETŘENÍ

Otázky šetření EU-MIDIS se věnovaly těmto hlavním tématům:

- otázky ohledně zkušeností respondentů s diskriminací z důvodu jejich menšinového původu v devíti různých oblastech každodenního života a ohledně toho, zda diskriminaci ohlásili,
- otázky ohledně vnímání různých typů diskriminace v zemi, ve které respondenti žijí, jakož i otázky ohledně jejich povědomí o právech, která mají, a o tom, kde si lze stěžovat na diskriminační zacházení,
- otázky ohledně zkušeností respondentů s rolí oběti trestného činu, včetně toho, zda si myslí, že k jejich viktimizaci došlo částečně nebo výlučně z důvodu jejich menšinového původu, a otázky ohledně toho, zda viktimizaci ohlásili policii (včetně důvodů pro neohlášení),

Dotazník pro šetření EU-MIDIS je k dispozici na internetové adrese: http://fra.europa.eu/fraWebsite/attachments/EU-MIDIS_Questionnaire.pdf

- otázky ohledně zkušeností s prosazováním práva, s celní a hraniční kontrolou a ohledně toho, zda si respondenti myslí, že se stali obětí diskriminačních praktik profilování na základě etnického původu.

VZOREK

Všechny členské státy EU zahrnuté do šetření.

500 až 1 500 dotazování v každém členském státě.

Šetřeny byly vybrané etnické menšiny, přistěhovalecké skupiny a národnostní menšiny.

Období dotazování:

květen – listopad 2008

Metoda výběru vzorku:

Převážně namátkový výběr vzorku: ve 22 z 27 členských států.

fra.europa.eu/eu-midis

PROČ JE DŮLEŽITÉ ZKOUMAT POLICEJNÍ ČINNOST A MENŠINY

Prosazování práva založené na rovnosti a zákazu diskriminace je základním kamenem demokratických společností. V reakci na průběžné přistěhovalectví do Evropské unie, na pohyb osob v rámci členských států i mezi nimi a na přítomnost déle usazených národnostních menšin musí prosazování práva v EU ve stále větší míře pracovat s rozmanitými komunitami.

Uvážíme-li, že prosazování práva nejen bojuje proti trestné činnosti, ale zabývá se i potřebami a právy obětí a svědků a jejich širšími komunitami, můžeme začít zkoumat prosazování práva jako veřejnou službu – službu, která slouží různorodému evropskému obyvatelstvu. S ohledem na to se šetření EU-MIDIS dotazovalo menšin na to, jak vnímají diskriminaci na základě svého etnického a přistěhovaleckého původu a jaké s ní mají zkušenosti v různých oblastech každodenního života – včetně prosazování práva.

Úspěch policejní činnosti jakožto „veřejné služby“ souvisí se způsobem, jakým se zachází s jednotlivými komunitami, a s tím, jak tyto komunity zacházení ze strany policie vnímají. Dobré vztahy s policií a důvěra v ni částečně pomáhají vysvětlit vysoké míry trestné činnosti ohlašované veřejným orgánům. Zejména vysoké míry ohlašovaných a evidovaných trestných činů s rasovou motivací jsou jedním z ukazatelů správného prosazování práva a dobrých vztahů s menšinovými komunitami.

Tato zpráva pohlíží na prosazování práva prizmatem rovnosti a zákazu diskriminace a s přihlédnutím k „činnosti policie jako veřejné službě“. Odpovědi více než 23 500 dotazovaných z prostředí menšin a přistěhovačů poskytují zásadní svědectví o zkušenostech menšin s činností policie v každém členském státě včetně dokladů o potenciálně diskriminačním zacházení. Ve zprávě uváděné důkazy mohou členským státům pomoci určit a řešit možné problémy ve vztazích policie a komunit.

Tato zpráva o šetření EU-MIDIS pojmenovaná Zaměřeno na údaje by měla být čtena spolu s publikací agentury FRA nazvanou „Pro efektivnější činnost policie - Pochopení a prevence diskriminačního etnického profilování: příručka“ (2010), která představuje téma etnického profilování ve vztahu k činnosti policie.

PRVNÍ ŠETŘENÍ POKRÝVAJÍCÍ CELOU EU, KTERÉ PŘINÁŠÍ SVĚDECTVÍ O ZKUŠENOSTECH MENŠIN S ČINNOSTÍ POLICIE

Jelikož oblast prosazování práva a menšin je ve většině členských států zkoumána nedostatečně, podává tato zpráva první přehled o zkušenostech vybraných menšin a přistěhovalců s prosazováním práva, který zahrnuje celou EU. Pouze hrstka členských států v čele se Spojeným královstvím systematicky shromažďuje údaje orgánů činných v trestním řízení nebo v určité míře provádí výzkum postupů prosazování práva včetně policejních kontrol a jejich dopadu na různé skupiny. Tento druh údajů shromažďovaných anonymně jako souhrnné údaje nicméně poskytuje nezbytné důkazy pro určení potenciálně diskriminačních postupů policie, které, nebudou-li kontrolovány, by mohly narušit vztahy mezi policií a komunitami.

Je důležité, že ve snaze přesněji měřit rozdíly ve zkušenostech s prosazováním práva **věnovalo šetření EU-MIDIS část průzkumu v deseti členských státech dotazování osob z většinové populace ohledně zkušeností s policejními kontrolami**. Tato dotazování byla vedena s respondenty z většinové populace, kteří žili ve stejných oblastech jako dotazované menšiny, aby tak byla zajištěna přímější srovnatelnost výsledků. V této souvislosti zjištění uvádějí při srovnávání zkušeností různých menšinových a většinových populací ve všech deseti členských státech i výsledky „první v pořadí“.

JAKÉ OTÁZKY BYLY PŘI ŠETŘENÍ POKLÁDÁNY?

V rámci šetření odpovídali respondenti na sérii otázek o prosazování práva, které se týkaly těchto oblastí:

Policejní kontrola a kontakt s policií

- Před tím, než byli respondenti dotazováni na své setkání s policií, byla jim nejprve položena obecná otázka, zda policii spíše důvěřují či nedůvěřují.
- Respondenti byli dotázáni, zda je v posledních 12 měsících v zemi, kde se dotazování konalo, zastavila policie – *zkušenosti s kontrolami*; a - pokud byli zastaveni - zda se domnívají, že byli kontrolováni kvůli svému přistěhovaleckému nebo menšinovému původu – *vnímání kontrol* (neboli jev obecně označovaný jako „etnické profilování“).
- Pokud byli zastaveni, byla jim položena série otázek ohledně povahy kontroly včetně toho, jaké úkony policie prováděla a zda s nimi jednala zdvořile.

Role oběti trestného činu a ohlášení policii

- Respondenti, kteří se stali obětí útoku, vyhrožování nebo závažného obtěžování, byli dotázáni, zda tyto incidenty ohlásili policii sami, nebo zda je ohlásil někdo jiný.
- Pokud incidenty nebyly policii ohlášeny, byli respondenti dotázáni na důvod.
- Pokud incidenty byly ohlášeny policii, byli respondenti dotázáni, zda byli spokojeni s tím, jak se policie dané záležitosti věnovala.

POLICEJNÍ KONTROLA A VNÍMÁNÍ DISKRIMINAČNÍHO ZACHÁZENÍ: ROZDÍLY MEZI MENŠINAMI

DISKRIMINAČNÍ ETNICKÉ PROFILOVÁNÍ:

V publikaci agentury FRA nazvané „Pro efektivnější činnost policie – Pochopení a prevence diskriminačního etnického profilování: příručka“ (2010), je *diskriminační* etnické profilování popsáno jako:

- zacházení s určitou osobou méně příznivým způsobem, než jakým by se zacházelo s jinými osobami ve srovnatelné situaci (jinými slovy „diskriminace“), například při výkonu pravomoci policie, jako je zastavení v rámci kontroly a prohlídka,
- je-li toto rozhodnutí o výkonu pravomoci policie založeno pouze nebo zejména na rase, etnickém původu či náboženství dané osoby.

Příručka agentury FRA vysvětluje, kdy lze profilování, které zahrnuje faktory, jako je rasa, etnický původ a náboženství, považovat za „nezákonné“, a používá pojem „diskriminační etnické profilování“ k odlišení nezákonných postupů profilování od zákonného využití profilování.

Existuje řada způsobů, jak zkoumat výsledky šetření týkající se zjištění o policejních kontrolách.

S ohledem na to obrázek 1 uvádí pro všechny dotazované respondenty:

- (1) celkové procento osob v každé menšině šetřené v každém členském státě, které byly v posledních 12 měsících zastaveny policií – vypočteno jako součet prvních a druhých procentních údajů,
- (2) procento osob v každé menšině šetřené v každém členském státě, které byly v posledních 12 měsících zastaveny policií a domnívaly se, že se tak stalo kvůli jejich etnickému nebo přistěhovaleckému původu – první procentní údaj,
- (3) procento osob v každé menšině šetřené v každém členském státě, které byly v posledních 12 měsících zastaveny policií, ale uvedly, že se tak nestalo kvůli jejich etnickému nebo přistěhovaleckému původu – druhý procentní údaj.

Příklad způsobu výkladu výsledků:

Na respondenty ze subsaharské Afriky v Irsku se policejní kontroly zaměřují zvláště výrazně – v posledních 12 měsících bylo zastaveno 59 % všech respondentů z této skupiny. Avšak pouze 6 % všech subsaharských Afričanů se domnívalo, že byli v posledních 12 měsících zastaveni kvůli svému etnickému nebo přistěhovaleckému původu, zatímco 53 % z nich uvedlo, že je policie v posledních 12 měsících zastavila, ale nepříčetila to diskriminačnímu policejnímu profilování.

Policejní kontroly se zaměřují velmi výrazně i na **romské respondenty v Řecku** – v posledních 12 měsících bylo zastaveno 56 % všech respondentů z této skupiny; 39 % všech Romů dotazovaných v Řecku uvedlo, že byli zastaveni právě kvůli svému etnickému původu, a pouze 17 % z nich uvedlo, že jejich zkušenosti s policejními kontrolami nesouvisely s jejich etnickým původem.

Pokud jde o zjištění uvedená na obrázku 1, nejvýznamnější jsou ty skupiny respondentů, které uvádějí nejvyšší úroveň vnímaného diskriminačního policejního profilování. Například v uvedených skupinách více než jeden z pěti mezi všemi dotazovanými respondenty uvedl, že se domnívá, že byl zastaven na základě svého etnického nebo přistěhovaleckého původu, jmenovitě: Romové v Řecku (39 %), Severoafričané ve Španělsku (31 %), Romové v Maďarsku (24 %), subsaharští Afričané ve Francii (24 %) a Severoafričané v Itálii (21 %).

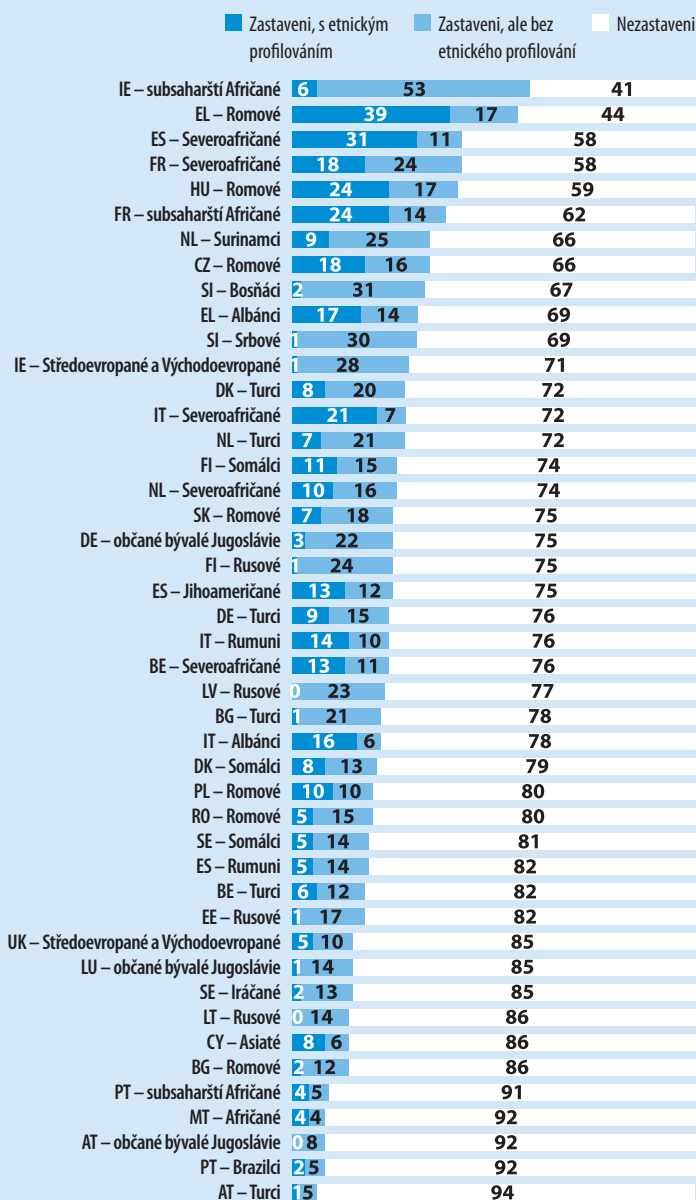
V případě těch členských států, kde byla dotazována více než jedna skupina, existují mezi šetřenými skupinami výrazné rozdíly a podobnosti ve vnímaném profilování. Například 31 % všech Severoafričanů dotazovaných ve Španělsku uvedlo, že byli policií zastaveni na základě svého přistěhovaleckého nebo etnického původu, v porovnání se 13 % Jihoameričanů a 5 % Rumunů, kteří se domnívali, že byli zastaveni z uvedeného důvodu. Tyto výsledky pravděpodobně naznačují diskriminační policejní postupy, které neúměrně dopadají na určité menšiny ve větší míře než na jiné. Oproti tomu ve Francii lze zaznamenat podobnější míry vnímaného profilování mezi dotazovanými subsaharskými Afričany (24 %) a Severoafričany (18 %) a v Itálii mezi Severoafričany (21 %), Albánci (16 %) a Rumuny (14 %).

Současně výsledky naznačují, jak určité skupiny respondentů se stejným obecným zázemím vnímají v jednotlivých členských státech policejní kontroly odlišně. Například zatímco 31 % Severoafričanů ve Španělsku se domnívalo, že je policie zastavila na základě jejich přistěhovaleckého nebo etnického původu („etnické profilování“), ve Francii mělo stejný názor 18 % Severoafričanů, a zatímco 39 % Romů v Řecku mělo za to, že v rukou policie zažili etnické profilování, pouze 5 % Romů v Rumunsku a 2 % Romů v Bulharsku konkrétně uvedlo, že je policie zastavila na základě jejich etnického původu. Jedním z vysvětlení pro tuto nerovnost, jak uvádí zpráva Zaměřeno na údaje o Romech, by mohlo být to, že Romové v Bulharsku a Rumunsku jsou izolovanější od většinové společnosti, včetně činnosti policie, a proto jsou méně často vystaveni možné diskriminaci.

Pokud jde o kladné výsledky, při porovnání výsledků všech šetřených skupin se obecně ukazuje, že respondenti s ruským původem nebo pocházející z bývalé Jugoslávie se domnívali, že z důvodu svého etnického nebo přistěhovaleckého původu nejsou zastavováni často. Avšak skupiny, které uváděly, že je policie na základě jejich etnického nebo přistěhovaleckého původu zastavovala nejčastěji (jako jsou Romové, Severoafričané a subsaharští Afričané), mají typicky tmavší pleť než skupiny, které uvedly nejmenší zkušenosti s diskriminačními policejními kontrolami.

Jedním ze způsobů, jak těmto výsledkům lépe porozumět, je zkoumat zjištění z oněch deseti členských států, v nichž byla dotazována i většinová populace, protože to pomůže zasadit výsledky do kontextu s měřítkem „obvyklé“ činnosti policie z hlediska zkušeností většinového obyvatelstva.

Obrázek 1

Zastavení policií v posledních 12 měsících (v %)

EU-MIDIS, otázky F3 a F5

POLICEJNÍ KONTROLA: ROZDÍLY MEZI ŠETŘENÝMI MENŠINOVÝMI A VĚTŠINOVÝMI SKUPINAMI

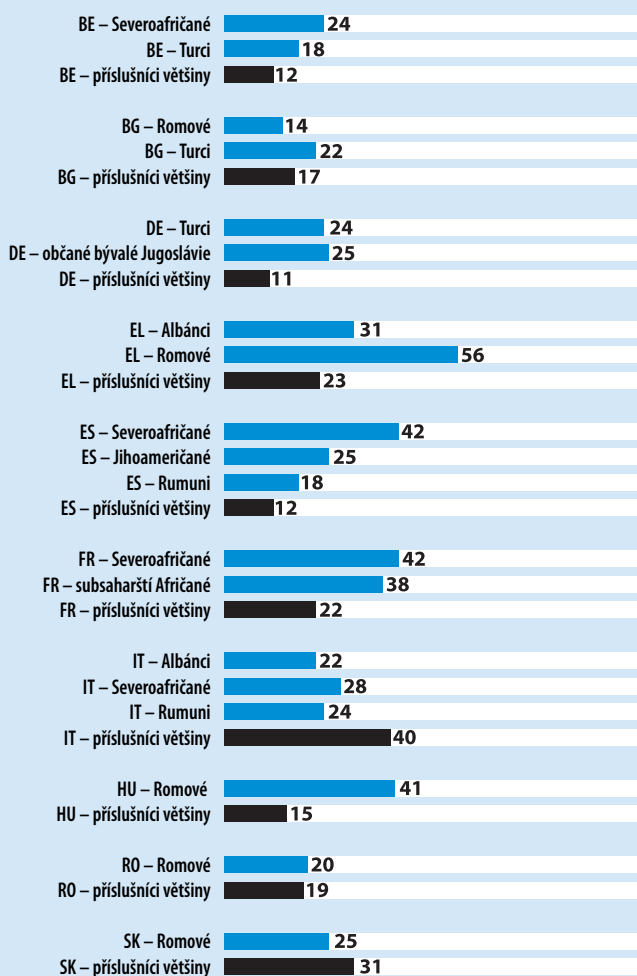
Procento osob zastavených policií

V deseti zemích byly osoby z většinové populace žijící v stejných oblastech jako respondenti příslušející k menšině dotazovány, zda byly v posledních 12 měsících zastaveny policií¹.

Při pohledu na obrázek 2 zjištění ukazují, zda jsou respondenti příslušející k menšině zastavováni policií více než respondenti, kteří jsou příslušníky většiny. Protože však příslušníci většinové populace nebyli tázáni, zda se domnívají, že byli zastaveni na základě svého menšinového etnického původu, výsledky pouze dokládají procento zastavených osob v každé skupině a měly by být jako ukazatele naznačující diskriminační profilování posuzovány obezřetně. S ohledem na výše uvedené lze vyvodit tato zjištění:

Obrázek 2

Zastavení policií v posledních 12 měsících, výsledky pro vzorek většinové populace a pro menšiny šetřené v deseti členských státech (v % ze všech respondentů)

EU-MIDIS, otázka F3

- V šesti z deseti členských států, kde bylo šetřeno menšinové i většinové obyvatelstvo, byli respondenti z menšinové populace v posledních 12 měsících policií zastavováni častěji.

- Ve dvou z deseti členských států, kde bylo šetřeno menšinové i většinové obyvatelstvo, byli v posledních 12 měsících policií zastavováni častěji respondenti z většinové populace, konkrétně v Itálii a na Slovensku.

- V Bulharsku se objevuje smíšený obraz – 14 % Romů, 17 % většinové populace a 22 % tureckých respondentů uvedlo, že byli v posledních 12 měsících zastaveni policií.

- V Rumunsku neexistuje žádný zjevný rozdíl mezi zkušenostmi s kontrolami, které zaznamenalo romské obyvatelstvo (20 %) a většinové obyvatelstvo (19 %).

Na základě testování statisticky významných rozdílů mezi výsledky respondentů z většinové a menšinové populace v deseti členských státech² šetření EU-MIDIS ukazuje, že ve většině případů nejsou tyto rozdíly náhodné.

Lze si zde povšimnout určitých extrémních rozdílů mezi zkušenostmi příslušníků většinové a menšinové populace s policejními kontrolami, například:

- v Maďarsku bylo v posledních 12 měsících zastaveno 15 % respondentů příslušejících k většinové populaci v porovnání s 41 % romských respondentů,
- v Řecku bylo v posledních 12 měsících zastaveno 23 % respondentů příslušejících k většinové populaci a 56 % romských respondentů,
- ve Španělsku bylo v posledních 12 měsících zastaveno 12 % respondentů příslušejících k většinové populaci a 42 % severoafrických respondentů,
- ve Francii bylo v posledních 12 měsících zastaveno 22 % respondentů příslušejících k většinové populaci a 42 % severoafrických respondentů.

¹ Rozpočet, který byl pro šetření k dispozici, umožňoval dotazování většinového obyvatelstva pouze v deseti náhodně vybraných státech ze sedmadvaceti členských států EU.

² Při 95 % hladině spolehlivosti, Pearsonův chí kvadrát test.

Četnost případů policejních kontrol

Ti respondenti, kteří uvedli, že v posledních 12 měsících byli zastaveni policií, pak byli dotázáni, jak často se jim to stávalo.

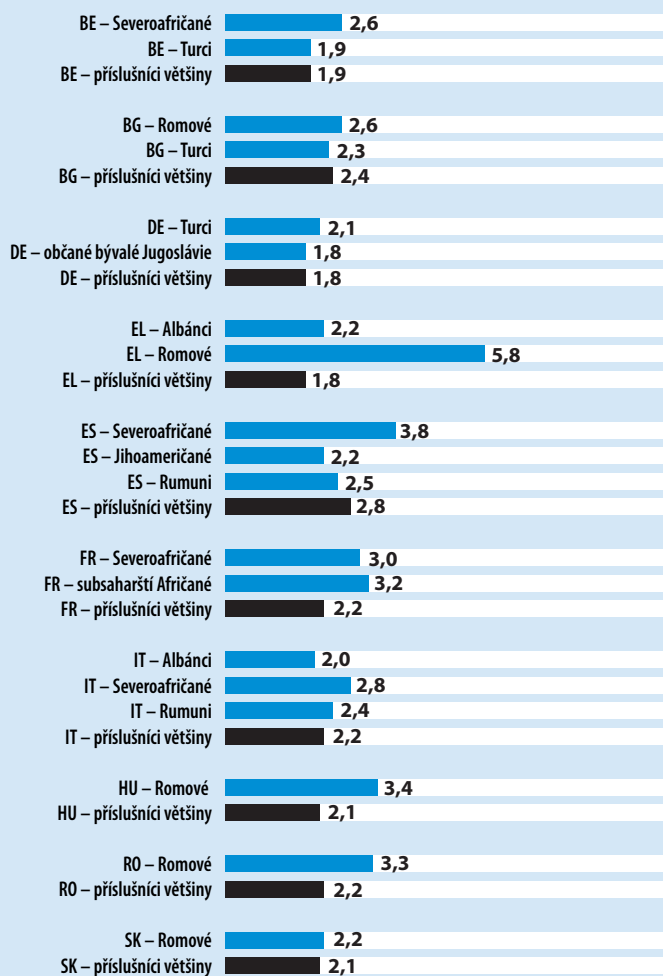
Při pohledu na obrázek 3 je zřejmé, že v řadě členských států jsou respondenti příslušející k menšině policií zastavováni častěji než respondenti, kteří jsou příslušníky většiny.

Uvážíme-li skupiny osob, které uvedly, že byly policií v posledních 12 měsících zastaveny třikrát či vícrát, splní toto kritérium pouze menšinové skupiny – romští respondenti v Řecku zažili v průměru téměř 6 kontrol každých 12 měsíců.

Tato zjištění ukazují, že na některé menšinové skupiny se policejní kontroly výrazně zaměřují. Znepokojení budí potenciální důsledky rozdílných zkušeností s činností policie mezi respondenty z menšinové a většinové populace, zvláště v atmosféře, kdy se mnoho menšin má před policií na pozoru. Jak v posledních třech desetiletích ukázaly různé výzkumy a události (od „rasových“ nepokojů v roce 1981 na londýnském předměstí Brixton³ až po rozsáhlé nepokoje, k nimž v roce 2005 došlo v převážně přistěhovalci obývaných předměstích Paříže s centrem v Clichy-sous-Bois⁴), je patrné, že policejní zásah musí být citlivý vůči rizikům vyvolání nedůvěry a v nejhorších případech podnícení nepokojů v komunitách, které se již cítí diskriminovány na základě svého etnického nebo přistěhovalckého původu. Protože policie zastupuje stát (a tudíž společnost jako celek), musí být vnímána a musí jednat nediskriminujícím způsobem. V tomto ohledu mohou kroky policie sloužit k posilování sociální soudržnosti a začlenění.

Obrázek 3

Počet případů policejních kontrol v posledních 12 měsících (u osob, které byly zastaveny), výsledky pro vzorek většinové populace a pro menšiny šetřené v deseti členských státech

EU-MIDIS, otázka F4

3 Brixtonské nepokoje, 10. až 12. dubna 1981 (Scarmanova zpráva), Cmd 8427, Londýn: ministerstvo vnitra (1981).

4 <http://news.bbc.co.uk/2/hi/europe/4413964.stm>.

Okolnosti kontroly

Šetření se respondentů távalo na okolnosti jejich poslední policejní kontroly z hlediska toho, zda byli zastaveni v soukromém vozidle, v hromadné dopravě či na ulici. Výsledky uvedené v obrázku 4 ukazují, že 70 až 98 % respondentů příslušejících k většině dotazovaných v deseti členských státech bylo při kontrole v soukromém vozidle. Oproti tomu pravděpodobnost, že budou zastaveni v soukromém vozidle, se mezi různými šetřenými menšinami významně liší, přičemž u respondentů příslušejících k menšině existuje vyšší pravděpodobnost, že budou policií zastaveni v hromadné dopravě nebo na ulici, než u respondentů příslušejících k většině. Například ve Francii bylo policií v hromadné dopravě nebo na ulici zastaveno 17 % respondentů příslušejících k většinové populaci, 27 % Severoafričanů a 57 % subsaharských Afričanů.

Z šetření EU-MIDIS vyplývá, že pravděpodobnost, že v posledních 12 měsících byla osoba zastavena policií, je významně vyšší u těch respondentů z menšinové populace, kteří osobně nebo v rámci své domácnosti vlastnili vozidlo (31 %), ve srovnání s respondenty z menšinové populace,

kteří osobně nebo v rámci své domácnosti vozidlo *nevlastnili* (15 %).

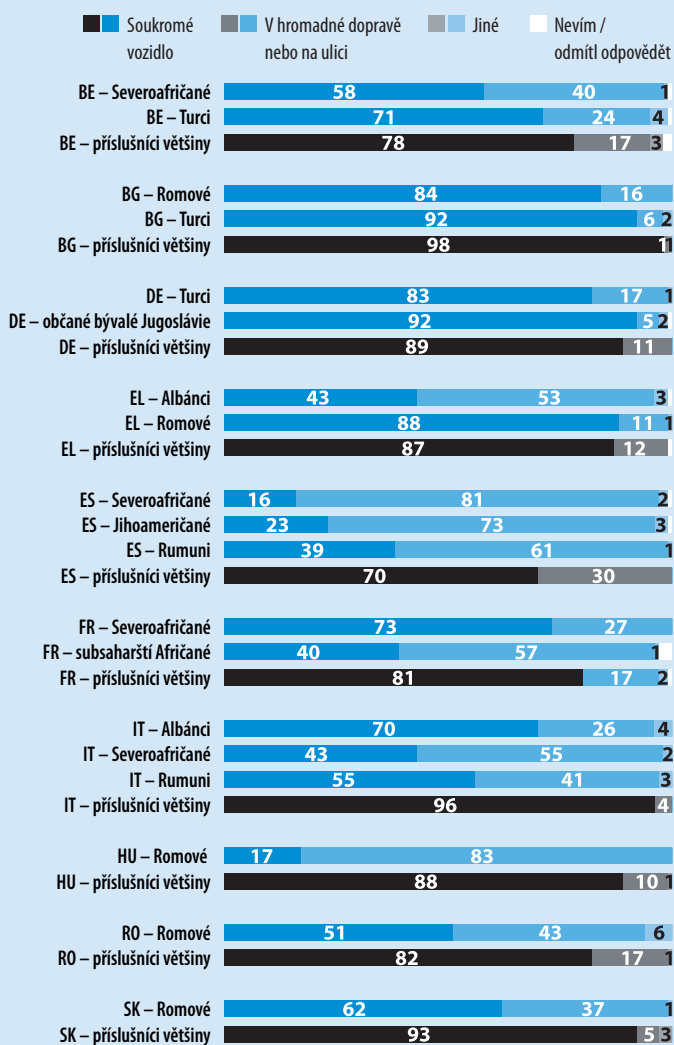
S ohledem na to lze při výkladu těchto zjištění pracovat se dvěma předpoklady, které toto šetření nebylo schopno ověřit: za prvé, u většinové populace v členských státech je vlastnictví soukromého vozidla pravděpodobnější než u některých menšin, a proto je i pravděpodobnější, že příslušníci této populace budou zastaveni v soukromém vozidle než v hromadné dopravě či na ulici; za druhé, policejní kontroly jsou nejčastěji prováděny jakožto rutinní dopravní kontroly. Jsou-li oba tyto předpoklady správné, pomohlo by to vysvětlit vysoké míry kontrol, které zažila většinová populace v zemích, jako je Itálie, kde bylo 96 % příslušníků většinové populace zastaveno při jízdě soukromým vozidlem, v porovnání s 43 % Severoafričanů, 55 % Rumunů a 70 % Albánců, kteří byli v šetření dotazováni.

Jaké úkony policie během kontroly prováděla

Ti respondenti, kteří uvedli, že v posledních 12 měsících byli zastaveni policií, byli dotázáni, jaké úkony policie při této kontrole ve skutečnosti prováděla.

Obrázek 4

Okolnosti poslední policejní kontroly (u osob, které byly zastaveny), výsledky pro vzorek většinové populace a pro menšiny šetřené v deseti členských státech (v %)

EU-MIDIS, otázka F6

Obrázek 5 uvádí hlavní úkony prováděné během policejních kontrol u menšinové a většinové populace šetřené v deseti členských státech. Vzhledem k tomu, že mnoho respondentů z většinové a menšinové populace bylo zastaveno při jízdě soukromým vozidlem, spočíval hlavní úkon policie v žádosti o řidičský průkaz nebo o doklady k vozidlu. V některých zemích a u některých respondentů z menšinové populace se nápadně často stávalo, že policie také provedla prohlídku respondentů samých nebo jejich vozidel; stalo se to u 68 % Romů v Řecku (oproti 9 % respondentů z většinové populace a 4 % albánských respondentů); 46 % subsaharských Afričanů a 38 % Severoafričanů ve Francii (oproti 21 % respondentů z většinové populace); a 33 % Severoafričanů v Belgii (oproti 17 % Turků a 8 % respondentů z většinové populace).

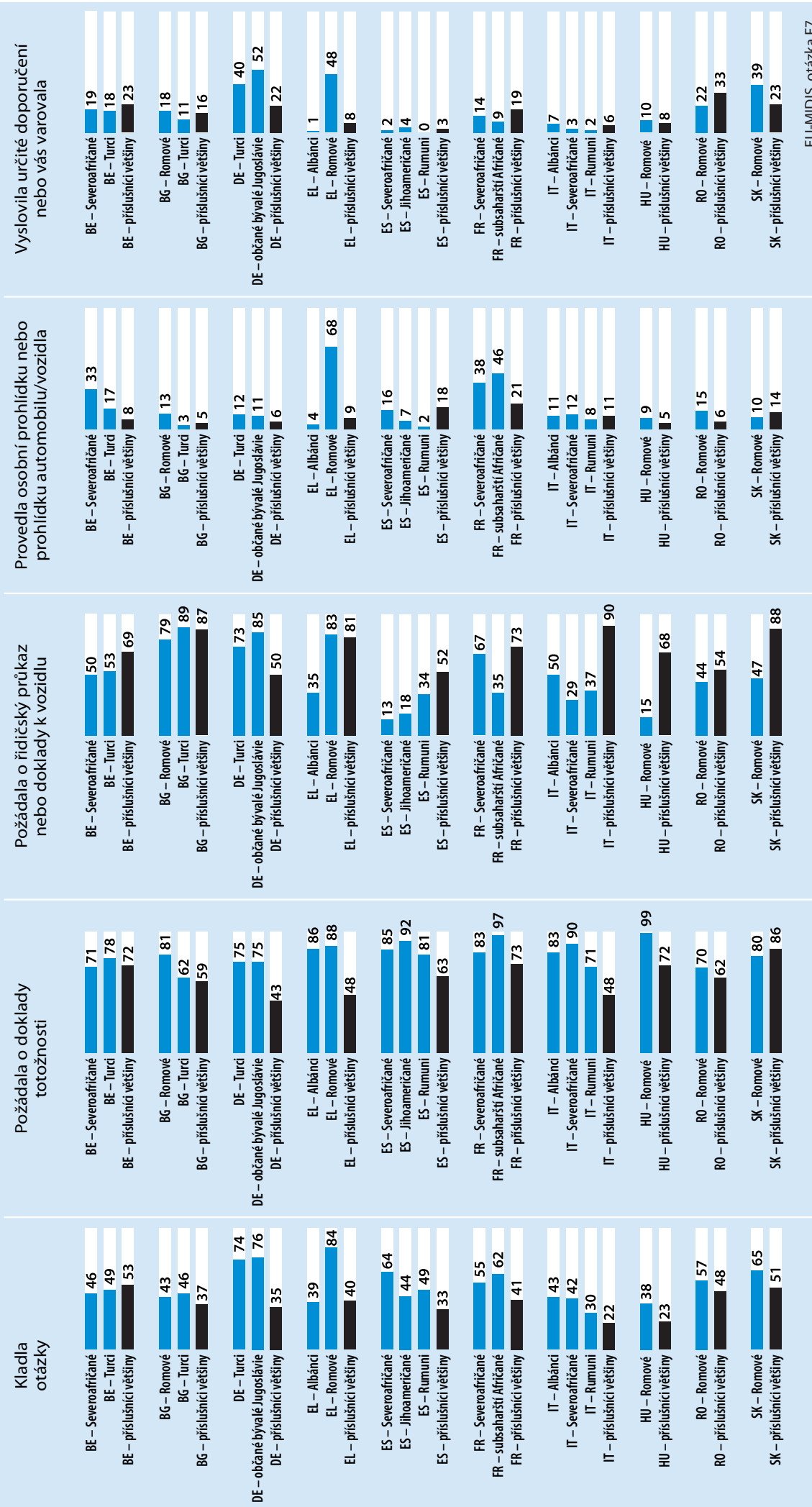
Obrázek 5 rovněž uvádí, že respondenti z menšinové populace byli žádáni o doklady totožnosti častěji než respondenti z populace většinové. Například v Německu policie požádala o doklady totožnosti 43 % většinové populace ve srovnání se 75 % tureckých respondentů a 75 % respondentů z bývalé Jugoslávie. U příslušníků menšin také policie po zastavení prováděla častěji výslech.

Ukazuje se, že skupinou, na kterou se policejní kontroly zaměřují nejvíce, jsou Romové v Řecku, kteří zaznamenali některé z nejvyšších úrovní obtěžujících policejních úkonů ze všech šetřených většinových a menšinových skupin ve všech deseti členských státech. Například v rámci jejich poslední zkušenosti s policejní kontrolou 49 % Romů v Řecku policie uložila pokutu; 41 % podstoupilo test na alkohol či drogy a 34 % bylo umístěno do vazby a/nebo odvezeno na policejní stanici.

Výsledky přinášejí důkazy o tom, že v některých členských státech je pravděpodobně zapotřebí povahu policejních kontrol a metody výběru jednotlivců či skupin pro kontrolu systematicky monitorovat, aby se zajistilo provádění kontrol spravedlivým způsobem a aby byly prostředky úměrné získanému konečnému výsledku.

Obrázek 5

Úkony, které policie prováděla během poslední kontroly
v uplynulých 12 měsících (v %)

Obrázek 5 (pokračování)

Úkony, které policie prováděla během poslední kontroly

v uplynulých 12 měsících (v %)

Provedla test na alkohol či drogy	Uložila vám pokutu	Umístila vás do vazby/odvezla na policejní stanici	Přijala peníze nebo něco jiného ve formě úplatku	Jiné
BE – Severoafričané 6	BE – Severoafričané 18	BE – Severoafričané 4	BE – Severoafričané 1	BE – Severoafričané 11
BE – Turci 14	BE – Turci 15	BE – Turci 7	BE – Turci 3	BE – Turci 23
BE – příslušníci většiny 23	BE – příslušníci většiny 13	BE – příslušníci většiny 8	BE – příslušníci většiny 7	BE – příslušníci většiny 26
BG – Romové 8	BG – Romové 13	BG – Romové 0	BG – Romové 6	BG – Romové 1
BG – Turci 16	BG – Turci 10	BG – Turci 2	BG – Turci 4	BG – Turci 1
BG – příslušníci většiny 10	BG – příslušníci většiny 7	BG – příslušníci většiny 1	BG – příslušníci většiny 2	BG – příslušníci většiny 2
DE – Turci 15	DE – Turci 18	DE – Turci 2	DE – Turci 0	DE – Turci 15
DE – občané bývalé Jugoslávie 5	DE – občané bývalé Jugoslávie 19	DE – občané bývalé Jugoslávie 1	DE – občané bývalé Jugoslávie 0	DE – občané bývalé Jugoslávie 7
DE – příslušníci většiny 11	DE – příslušníci většiny 15	DE – příslušníci většiny 0	DE – příslušníci většiny 0	DE – příslušníci většiny 15
EL – Albánci 4	EL – Albánci 7	EL – Albánci 11	EL – Albánci 0	EL – Albánci 1
EL – Romové 41	EL – Romové 49	EL – Romové 34	EL – Romové 1	EL – Romové 2
EL – příslušníci většiny 15	EL – příslušníci většiny 9	EL – příslušníci většiny 2	EL – příslušníci většiny 0	EL – příslušníci většiny 1
ES – Severoafričané 3	ES – Severoafričané 1	ES – Severoafričané 5	ES – Severoafričané 0	ES – Severoafričané 3
ES – Jihoafričané 6	ES – Jihoafričané 9	ES – Jihoafričané 5	ES – Jihoafričané 0	ES – Jihoafričané 3
ES – Rumuni 7	ES – Rumuni 1	ES – Rumuni 1	ES – Rumuni 0	ES – Rumuni 0
ES – příslušníci většiny 12	ES – příslušníci většiny 12	ES – příslušníci většiny 5	ES – příslušníci většiny 0	ES – příslušníci většiny 13
FR – Severoafričané 4	FR – Severoafričané 9	FR – Severoafričané 3	FR – Severoafričané 0	FR – Severoafričané 1
FR – subsaharští Afričané 2	FR – subsaharští Afričané 8	FR – subsaharští Afričané 7	FR – subsaharští Afričané 0	FR – subsaharští Afričané 1
FR – příslušníci většiny 13	FR – příslušníci většiny 18	FR – příslušníci většiny 1	FR – příslušníci většiny 1	FR – příslušníci většiny 3
IT – Albánci 1	IT – Albánci 4	IT – Albánci 1	IT – Albánci 0	IT – Albánci 0
IT – Severoafričané 0	IT – Severoafričané 9	IT – Severoafričané 4	IT – Severoafričané 2	IT – Severoafričané 1
IT – Rumuni 1	IT – Rumuni 4	IT – Rumuni 3	IT – Rumuni 0	IT – Rumuni 3
IT – příslušníci většiny 5	IT – příslušníci většiny 16	IT – příslušníci většiny 0	IT – příslušníci většiny 1	IT – příslušníci většiny 3
HU – Romové 3	HU – Romové 8	HU – Romové 3	HU – Romové 2	HU – Romové 3
HU – příslušníci většiny 9	HU – příslušníci většiny 6	HU – příslušníci většiny 0	HU – příslušníci většiny 3	HU – příslušníci většiny 10
RO – Romové 7	RO – Romové 27	RO – Romové 1	RO – Romové 4	RO – Romové 5
RO – příslušníci většiny 8	RO – příslušníci většiny 29	RO – příslušníci většiny 1	RO – příslušníci většiny 1	RO – příslušníci většiny 3
SK – Romové 39	SK – Romové 19	SK – Romové 3	SK – Romové 1	SK – Romové 3
SK – příslušníci většiny 37	SK – příslušníci většiny 22	SK – příslušníci většiny 0	SK – příslušníci většiny 1	SK – příslušníci většiny 1

V současné době ze států EU-27 pouze Spojené království systematicky eviduje všechny policejní kontroly včetně údajů o etnickém původu zastavených osob a tyto informace poskytuje k dispozici veřejnosti. Údaje tohoto druhu jsou nezbytné k tomu, aby bylo možné stanovit případný potenciál neúměrného využívání policejních kontrol vůči určitým komunitám, což je nutno zkoumat spolu s důkazy o tom, zda byly tyto kontroly důsledkem protiprávního jednání nebo zda mohly takovému jednání zabránit.

Zacházení ze strany policie během kontroly a důvěra v policii

Zacházení ze strany policie během kontroly

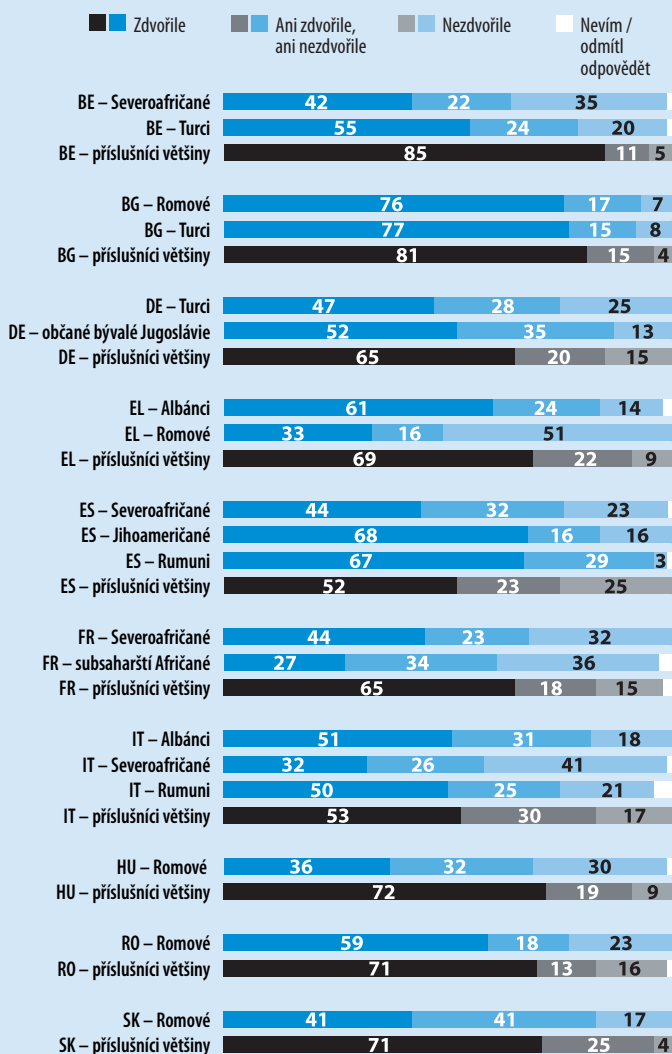
Ohledně posledního případu, kdy je policie zastavila, byli respondenti tázáni, jak zdvořile se k nim policie chovala. Obrázek 6 dokládá, jak různé skupiny respondentů vnímaly zacházení ze strany policie.

Z výsledků je zřejmé, že respondenti z většinové populace se obvykle domnívali, že s nimi policie jednala během kontroly zdvořile, zatímco větší počet respondentů z menšinové populace uvedl, že se k nim policie chovala nezdvořile. Například v Belgii mělo 42 % severoafrických respondentů, 55 % tureckých respondentů a 85 % respondentů z většinové populace za to, že policie s nimi během poslední policejní kontroly jednala zdvořile, zatímco 35 % severoafrických respondentů, 20 % tureckých respondentů a 5 % respondentů z většinové populace považovalo jednání policie za nezdvořilé.

Pozoruhodné je, že v Bulharsku více než tři čtvrtiny všech respondentů (76 % romských respondentů, 77 % tureckých respondentů a 81 % respondentů z většinové populace) uvedly, že se k nim policie při poslední kontrole chovala zdvořile. To je v příkrém rozporu s romskými respondenty v jiných členských státech, kde zdvořilé jednání ze strany policie uvedlo například 36 % maďarských Romů a 72 % většinové populace.

Obrázek 6

Jak zdvořile se policie chovala během poslední kontroly (v %)

EU-MIDIS, otázka F8

Obecná důvěra v policii – bez souvislosti s kontrolami

Zkoumáme-li výsledky další otázky týkající se obecné důvěry v policii, která byla položena před specifickými otázkami ohledně policejních kontrol, získáme při porovnání odpovědí respondentů z většinové a menšinové populace ve stejném členském státě smíšený obrázek. Například podíváme-li se na obrázek 7:

- **ve Španělsku** byly procentní podíly osob v jednotlivých skupinách, které uvedly, že policii „spíše důvěřují“, podobné: Severoafričané (52 %); Jihoameričané (63 %); Rumuni (67 %); většinová populace (62 %),
- **v Německu** lze vysokou míru důvěry v policii zaznamenat u všech skupin, avšak s daleko vyšší mírou u většinové populace (89 %) oproti tureckým respondentům (63 %) a respondentům z bývalé Jugoslávie (75 %),

- **v Řecku** vykazuje nejvyšší míry důvěry v policii přistěhovalecké albánské obyvatelstvo (66 %) ve srovnání s Romy (36 %) a většinovou populací (49 %). Vysokou míru důvěry Albánců v policii lze částečně vysvětlit jejich očekáváním ve vztahu k činnosti policie v souvislosti s jejich zkušenostmi z Albánie.

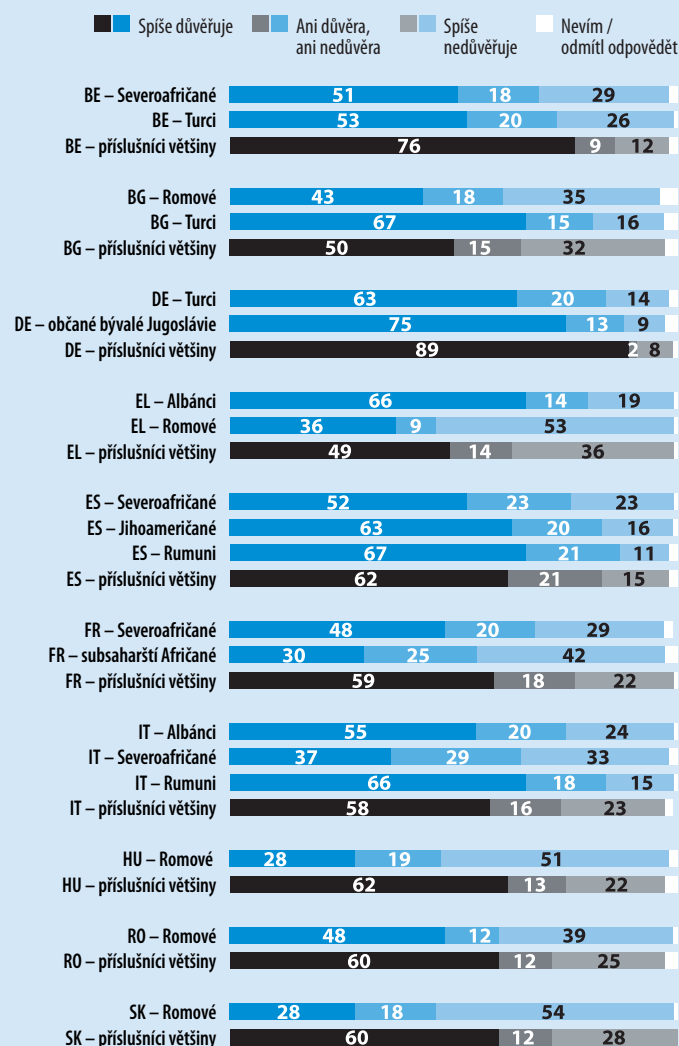
Vztah mezi důvěrou v policii a zacházením ze strany policie během kontrol

Z porovnání výsledků obecné míry důvěry v policii s odpověďmi na otázku, která se tázala menšin, zda se domnívají, že byly při poslední policejní kontrole obětí etnického profilování, vyplývá následující jasný vzorec:

50 % respondentů, které policie zastavila a kteří se *nedomnívali*, že se tak stalo v důsledku etnického profilování, uvedlo, že spíše obecně policii důvěřují, zatímco v případě respondentů, které policie zastavila a kteří se *domnívali*, že se tak stalo v důsledku etnického profilování, uvedlo 27 %, že spíše policii důvěřují. Existuje tedy jasná vazba mezi vnímáním diskriminačního zacházení v rukou policie a obecnou mírou důvěry v policii.

Obrázek 7

Důvěra v policii (v %)

EU-MIDIS, otázka F1

ZKUŠENOSTI Z POLICEJNÍCH KONTROL A JEJICH A VNÍMÁNÍ PODLE OSOBNÍCH CHARAKTERISTIK RESPONDENTŮ

Vedle etnického původu a statusu přistěhovalce, na něž se šetření EU-MIDIS zaměřuje, shromáždil průzkum i informace o celé škále osobních charakteristik všech dotazovaných *respondentů z menšinové populace*, jako je pohlaví, věk a status zaměstnanosti.

Tyto údaje poskytují další náhled na rozdíly ve *zkušenostech* s policejními kontrolami – procento respondentů zastavených policií. Také uvádějí informace o *vnímání* kontrol – procento respondentů, kteří byli zastaveni a domnívali se, že se tak stalo na základě jejich etnického nebo přistěhovaleckého původu, jinými slovy na základě „etnického profilování“.

Tato zjištění identifikují skupiny, které zažívají více policejních kontrol a které je vnímají jako diskriminační, a tím upozorňují na skupiny, s nimiž musí policie zacházet citlivě, má-li řešit obvinění z diskriminačního zacházení.

Při pohledu na souhrnné výsledky za všechny dotazované respondenty z menšinové populace vystupují do popředí následující zjištění:

- **Pohlaví:** muži jsou zastavováni častěji než ženy. V průměru bylo v posledních 12 měsících policií zastaveno 35 % dotazovaných mužů z menšinové populace a 14 % dotazovaných žen z menšinové populace. Výrazně více mužů (38 %) než žen (28 %) se domnívalo, že byli zastaveni v důsledku etnického profilování.
- **Věk:** v posledních 12 měsících bylo policií zastaveno 15 % respondentů ve věku 50 let a starších oproti 28 % osob ve věku 16–24 let, 27 % osob ve věku 25–34 let a 25 % osob ve věku 35–49 let. U respondentů starších 50 let (29 %) byla ve srovnání s mladšími věkovými skupinami nižší pravděpodobnost toho, že se budou domnívat, že byli zastaveni v důsledku etnického profilování.
- **Vzdělání:** čím vyšší je úroveň vzdělání respondenta (daná počtem let školní docházky), tím větší je pravděpodobnost, že bude respondent uvádět, že byl v posledních 12 měsících zastaven policií; například 16 % respondentů s 5 či méně lety školní docházky uvedlo, že v posledních 12 měsících byli zastaveni policií, v porovnání s 22 % respondentů se 6–9 lety školní docházky, 25 % respondentů s 10–13 lety školní docházky a 29 % respondentů se 14 či více lety školní docházky. Vysvětlením tohoto vzorce může být skutečnost, že vzdělání respondenti jsou více začleněni do většinové společnosti, a proto je u nich větší riziko, že budou zastaveni policií, protože mohou pracovat v oblastech s převažující většinovou populací nebo takovými oblastmi pravidelně projíždět, jsou tudíž z hlediska pravděpodobnosti policejní kontroly zranitelnější. Jsou totiž v určitých prostředích vnímání jako „cizorodý prvek“⁵. Dalším vysvětlením může

být to, že lidé, kteří absolvovali větší počet let školního vzdělávání, si jsou více vědomi svých práv, a možná jsou proto i více obeznámeni s okolnostmi, které by bylo možné považovat za diskriminační.

- **Status zaměstnanosti:** u zaměstnaných a nezaměstnaných respondentů bylo pravděpodobnější, že je v posledních 12 měsících policie zastavila (28 %, resp. 26 %), v porovnání s respondenty, kteří se označili za osoby v domácnosti nebo vykonávající neplacenou práci (14 %) nebo osoby „neaktivní“ (9 %), kam patří důchodci a studenti. Těmto výsledkům lze lépe porozumět, pokud uvážíme, že za osoby v domácnosti nebo vykonávající neplacenou práci se označilo více žen a u žen – jak bylo uvedeno výše – je pravděpodobnost, že budou zastaveny, nižší než u mužů. Jak současně ukazují výsledky podle věku, v případě důchodců je méně pravděpodobné, že budou zastaveni, než v případě mladších lidí.
- **Tradiční nebo náboženský oděv:** šetření se dotazovalo respondentů, zda na veřejnosti nosí tradiční či náboženský oděv, přičemž výsledky ukázaly, že tato skutečnost se týká převážně žen – respondentek. Při pohledu na výsledky podle pohlaví zjištění ukazují, že u žen, které nosí tradiční či náboženský oděv, je pravděpodobnost, že budou zastaveny policií, zhruba stejná jako u žen, které takový oděv nenosí; stejné zjištění platí i u mužů. Současně stejné počty osob, které tradiční oděv nosí, a osob, které ho nenosí, měly za to, že je policie zastavila v důsledku „etnického profilování“, což by mohlo naznačovat, že etnický původ osoby, bez ohledu na její oděv, je pro zkušenosti s policejními kontrolami a pro jejich vnímání určujícím faktorem. Ve srovnání s oděvem se zdá, že ostatní faktory, jako je mužské pohlaví (v kombinaci s etnickým původem), mají na pravděpodobnost policejní kontroly a na vnímání etnického profilování silnější vliv.
- **Národní jazyk jako jazyk mateřský:** Větší počet respondentů, kteří hovoří národním jazykem členského státu, v němž žijí, jako svým mateřským jazykem, se domnívá, že jejich poslední policejní kontrola byla výsledkem „etnického profilování“ (46 % osob, které hovoří národním jazykem oproti 33 %, které tímto jazykem nehovoří). Vysvětlením by mohlo být to, že čím jsou respondenti více začleněni, tím více vnímají zacházení s nimi jako výsledek diskriminace.

5 Sollund, R. (2006) Rasový přístup při postupech policejních kontrol a pátrání – norský případ (Racialisation in police stop and search practice – the Norwegian case), v *Critical Criminology* č. 14(3), zvláštní vydání na téma „Etnické profilování, trestní (ne-)spravedlnost a menšinové populace (Ethnic Profiling, Criminal (In)Justice and Minority Populations)“, s. 265–292.

OBĚŤ TRESTNÉHO ČINU A OHLÁŠENÍ POLICII

Vedle otázek na policejní kontroly a důvěry v policii šetření EU-MIDIS položilo respondentům sérii otázek ohledně toho, zda se někdy stali obětí trestného činu. Ve věci „osobních“ trestných činů útoku, vyhrožování a závažného obtěžování, byli respondenti dotázáni, zda tyto incidenty ohlásili policii sami, nebo zda je ohlásil někdo jiný, a pokud ne, proč nebylo ohlášení provedeno.

Obrázek 8 ukazuje důvody pro neohlášení posledního případu útoku, vyhrožování nebo závažného obtěžování policii u všech dotazovaných respondentů z menšinové populace, kteří uvedli, že se stali obětí osobního trestného činu. Respondenti mohli popsat své důvody pro neohlášení a tazatelé klasifikovali jejich odpovědi do jedenácti možných různých kategorií.

- Každá druhá oběť útoku, vyhrožování nebo závažného obtěžování (48 %) uvedla, že tyto incidenty policii neohlásila, protože neměla důvěru v to, že by s tím policie mohla cokoli udělat.
- 13 % obětí policii nic neohlásilo z důvodu s tím spojených nepříjemností, jako je potřebný čas a související byrokracie.
- 13 % obětí policii nic neohlásilo, protože měly k policii nechuť nebo z ní měly strach a/nebo měly s policií předchozí špatnou zkušenost.

Tato zjištění naznačují nízkou míru důvěry v činnost policie jako veřejnou službu pro menšiny, které jsou obětí trestného činu. Zvláště znepokojivé je zjištění, že 13 % obětí z menšinové populace policii nic neohlásilo kvůli velmi negativnímu vnímání činnosti policie a špatným zkušenostem s touto činností. Zkoumáme-li tyto výsledky spolu se zjištěními šetření ohledně obecné důvěry v policii a ohledně toho, jak zdvořile policie s menšinami zacházela při jejich poslední zkušenosti s policejní kontrolou, je jasné, že mnoho menšin má malou důvěru v policii jako veřejnou službu, která jim může pomoci.

Vzhledem k tomu, že míry vnímané rasistické viktimizace byly u některých skupin mimořádně vysoké (18 % všech dotázaných Romů a 18 % všech dotázaných subsaharských Afričanů se domnívalo, že se stali obětí rasově motivovaného útoku, vyhrožování nebo závažného obtěžování), zjištění tohoto šetření ohledně neohlásování ukazují, že je třeba se snažit vybudovat důvěru zranitelných obětí v policii jakožto službu, která může účinně reagovat na hlášení o rasistické viktimizaci. Podrobná zjištění průzkumu podle jednotlivých skupin respondentů uvedená ve Zprávě o hlavních výsledcích šetření (2009) odhalila osoby zvláště zranitelné ve vztahu k incidentům, které považovaly za rasově motivovaný trestný čin, a odhalila rovněž míry ohlašování policii, a především důvody pro neohlášení.

Obrázek 8

Důvody pro neohlášení posledního případu útoku, vyhrožování nebo závažného obtěžování policii (v %)

EU-MIDIS, otázky DD13 a DE12

VYUŽITÍ UVEDENÝCH VÝSLEDKŮ

Zjištění této zprávy Zaměřeno na údaje upozorňují na řadu úkolů pro politické činitele, orgány pro prosazování práva a menšinové komunity, které lze řešit na místní a vnitrostátní úrovni i na úrovni Společenství, jmenovitě:

- Shromažďování anonymních souhrnných údajů o zkušenostech s policejními kontrolami podle etnického původu a jiných proměnných, například věku, může pomoci určit potenciálně diskriminační postupy policie vyplývající z profilování během kontrol. Tyto důkazy mohou sloužit k řešení diskriminačního zacházení, pokud existuje⁶.
- Podrobné údaje o rozsahu, četnosti, okolnostech a povaze kontrol mohou sloužit k objasnění vzorců potenciálního diskriminačního zacházení. Tyto informace může policie využít k šetření a přezkumům svých vlastních postupů týkajících se aspektů nediskriminačního zacházení a účinné činnosti policie.
- Je třeba se snažit shromažďovat údaje o zkušenostech menšinové a většinové populace s policejními kontrolami, abychom mohli určit a pochopit potenciálně rozdílné zacházení.
- Ačkoli je obtížné prokázat, že k diskriminačnímu etnickému profilování došlo, vysoké míry vnímaného profilování u některých menšinových komunit jsou důkazem, že je třeba usilovat o řešení a zlepšení vztahů menšin a policie.
- Menšiny, které mají pocit, že byly obětmi diskriminačního policejního profilování, mají spíše nižší míru důvěry v policii než ostatní menšiny, což naznačuje, že při snaze o zlepšení důvěry menšinových komunit v policii je třeba zvážit přezkum negativního dopadu činnosti policie.
- Výsledky šetření poukazují na to, že je nutné zlepšit vnímání policie ze strany menšin jako veřejné služby, která je schopna řešit potřeby obětí trestných činů, a především poukazují na potřeby obětí rasistické viktimizace.

Výsledky této zprávy Zaměřeno na údaje by měly být čteny spolu s publikací agentury FRA nazvanou „Pro efektivnější činnost policie – Pochopení a prevence diskriminačního etnického profilování: průvodce“ (2010).

⁶ Šetření EU-MIDIS zjistilo, že v průměru by většina dotazovaných respondentů z menšinové populace souhlasila s anonymním shromažďováním informací týkajících se jejich etnického původu, pokud by to pomohlo určit diskriminační zacházení.

Tato zpráva se týká článku 21 o zákazu diskriminace, který je zakotven v Listině základních práv Evropské unie.

Dvě níže uvedené zprávy Agentury Evropské unie pro základní práva (FRA) se zabývají úzce související problematikou týkající se vztahu mezi policií a menšinami.

Agentura Evropské unie pro základní práva

EU-MIDIS Šetření o menšinách a diskriminaci v Evropské unii

Zpráva Zaměřeno na údaje: Policejní kontroly a menšiny

Design: red hot 'n' cool, Vídeň

2011 - 16 str. - 21 x 29,7 cm

ISBN-13: 978-92-9192-727-2

TK-30-09-255-CS-C

DOI: 10.2811/40147

Více informací o Agentuře Evropské unie pro základní práva je k dispozici na jejich internetových stránkách na adrese:
<http://fra.europa.eu>.

© Agentura Evropské unie pro základní práva, 2010

Reprodukce je povolena pouze pro nekomerční účely a pod podmínkou uvedení zdroje.

K jakémukoli užití nebo reprodukování fotografií obsažených v této publikaci je nutno získat souhlas přímo od držitele autorských práv.

© Aaron Kohr - Fotolia.com

ISBN 978-92-9192-727-2

9 789291 927272

TK-30-09-255-CS-C

NAVŠTIVTE:

fra.europa.eu/eu-midis

VIZ TAKÉ:

EU-MIDIS Main Results Report

Stručně o EU-MIDIS

Zaměřeno na údaje č. 1: Romové

Zaměřeno na údaje č. 2: Muslims

Zaměřeno na údaje č. 3: Rights

Awareness and
Equality Bodies

TECHNICAL REPORT (ON-LINE)

SURVEY QUESTIONNAIRE (ON-LINE)

Úřad pro publikace